

उल्का *f.* 1) torris. HIR. 23.22. 2) meteoron ignitum. A. 1.2. (Cambro-brit. *ulw* cinis. Piktet p.21. Pottius I. 128. hanc et sq. vocem उल्मुक deducit a r. वल् ab-jecto न्, et व correpto in उ; res si ita se habet, lat. *Fulcanus* nititur formā वल्का mutato म् in u ex *vi* euphonicā sequentis liquidæ. Possunt tamen उल्का et उल्मुक etiam ab उष् urere, derivari, ita ut उष् conversum sit in उट्ट et उट्ट, igitur उट्टका, उट्टमुक, sicut supra इट्टचर a r. इष्; ex उट्टका, उट्टमुक autem facta sint उल्का, उल्मुक, quum litterae lingualis ordinis cognatione junctæ sint cum र् et ल्, v. इरा, इला, इडा et ईड्).

उल्मुक *m.* torris. A. 7.9.; v. उल्का.

उल्लाघ (r. लाघ् posse praef. उत् s. म्) sanus, valens, e morbo recreatus. AM.: निगति गदात्.

उल्लिखत् v. लिख् praef. उत्.

उल्लोच *m.* (r. लोच् praef. उत् s. म्) velum in sublime expansum, tegmen pensile, «an awning, canopy». AM.

उल्लोल *m.* (r. लुल् vel लुड् mutato ड् in ल्, s. म्) unda tumida. AM.

उल्लव *n.* 1) cavum, caverna. 2) uterus. BH. 3.38. (Lat. *alvus, vulva*; lith. *urwa* quod Ruhig vertit per «Höhle der Schwalben etc.», cf. etiam lith. *ūla* caverna; Piktetius p.21. confert hib. *uile* angulus. Vocem sanscritam cum Pottio derivaverim a r. वृ tegere, ita ut उल्लव ortum sit ex वर्त्, mutato र् in ल् et correptā syllabā व् in उ.)

उल्लवण manifestus, evidens. A. 3.33.

उष् v. वष्.

उशी *f.* (r. वष् s. ई) desiderium.

उशीर *m.n.* (ab उशी) radix graminis fragrantis cujusdam (*Andropogon muricatum*). AM.; SAK. 43.

उष् 1. *P.* urere, lucere. (Lat. *uro, us-tus*, Pottius etiam vocem *sitis* huc trahit, separando *s-i-tis* prous-*i-tis*, sicut supra vocem *c-i-bus* a r. म्श्च edere q. v. derivavimus; probabiliter gr. *αῦω, αῦος* ex *αῦσω, αῦσος*; hib. *usga* «incense»; fortasse etiam ad hanc radicem pertinet lith. *usnis* carduus.).

उष् *m.* (r. उष् lucere s. म्) diluculum, v. उषस्.

उषण *n.* (r. उष् s. म्श्च) piper nigrum. AM.

उषर्द्ध *m.* (ex उषर् - quod separatum non invenitur - a r. उष् s. म्श्च (*), et बुध sciens a r. बुध् s. म्श्च) ignis. AM.

उषस् *n.* (r. उष् s. म्श्च) diluculum (lith. *aufzra* aurora, lat. *aurora* (= उषासा gr. 681.) cum Gunæ vel Vridhis incremento; goth. *uh-twó* Th. *uh-twón* diluculum, germ. vet. *uohta* Th. *uohtün* (**)).

उषित v. वस्.

उष्ट *m.* (r. उष् s. च्) camelus, ut videtur, a tolerando calore sic nominatus.

उष्ण (forma irr. a r. उष् s. न्, v. gr. 94^a.) 1) calidus, fervidus. H. 2.11. 2) *m.* fervidum anni tempus. AM. (Huc trahi possit goth. *auhn'-s* fornax, hypocaustum, nisi pertinet ad मग्नि, v. उषस्.)

उष्णाक *m.* (a praec. s. क्) fervidum anni tempus (mensis Junii et Julius). MED.

उष्णारश्मि *m.* (ex उष्ण et रश्मि radius) sol. AM.

उष्णांशु *m.* (ex उष्ण et अंशु radius) sol. HEM.

उष्णागम *m.* (ex उष्ण et आगम aditio) i. q. उष्णाक. AM.

उष्णालु (ab उष्ण s. आलु, nisi लु, producto antecedente म्) aestu affectus. UR. 34.2.

उष्णार्षि *m.* 1) tegumentum capitis «*turban*». 2) diadema. AM.: शिरोवेष्टकिरीटयोः.

उष्णोपगम *m.* (ex उष्ण et उपगम aditio) i. q. उष्णाक. AM.

उष्म *m.* (r. उष् s. म्) *id.*

उष्मक *m.* (a praec. s. क्) *id.* AM.

उष्मन् *m.* (r. उष् s. मन्) calor. N. 17.9.

उष्मप *m.* (e praec. - v. euph. r. 67. - et प bibens, a r. पा s. म्) nomen Geniorum ordinis. BH. 12.22.

उष्य *Gerund.* a r. वस् habitare, q. v. N. 5.42.

(*) Cf. *us'as*. Quod ad suffixum *ar* attinet, respicias vocem *ahar*, quae sicut *ahas* praesertim in initio compositorum invenitur.

(**) Littera *h* pro sanscr. *s'* nititur eo quod haec sibilans cognata est cum *k*, cui ex consonantium permutandarum lege gothicum *h* respondet, cf. *as' fāu, óxw, ahtau*.